

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ

Ἐν Ἑλλάδι Δο. 10 — Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. χρ. 12.
Ἡ συνδρομὴ εἶναι προπληρωτέα ἰτησὶς ἢ καθ' ἑξαμηνίαν
εἰς δύο ἴσας δόσεις.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ»

Ἐν ὁδῷ Βουλῆς 23, ὑπὸ τὸ ἑννοδοχεῖον τῆς Νέας Ἀγύπτου.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λεπ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — 1 Ἀπριλίου 1884.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΕΛΤΙΟΥ: Ἡ 25 Μαρτίου ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Φιλολογικά, ἐπιστημονικά, καλλιτεχνικά. — Βιβλιοκρισία. — Ἡμερολόγιον. — Αἰνίγματα. — Ἀλληγογραφία.

ΦΥΛΛΟΥ: Οἱ Φιλέλληνες. — Περιλήψεις τῶν ἀκολουθῶν τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης ἐβδομάδος ὑπὸ Γ. Λαμπάκη. — Προστασία τῶν ζώων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. Ἑλλήσιν ὑπὸ Ἰ. Β. — Ὁ πνευματισμός. — Τὰ κτήματα τοῦ Ἰσάου. — Ἡ Μαυροδουνιώτισσα (μυθιστόρημα). — Ἐθνογραφία.

Η ΚΕ' ΜΑΡΤΙΟΥ

ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἐὰν ἀναδιψήσωμεν τοὺς χρονογράφους τῶν τελευταίων δεκαετηρίδων θὰ ἴδωμεν αὐτοὺς κατὰ τὸ πλεῖστον μεμψιμοίρως παρερχομένους πρὸ τῆς ἱερᾶς ἐπετείου ἣν τὸ ἔθνος ἔταξε πρὸς ἑορτασμόν τῆς ἐνδόξου αὐτοῦ ἀναστάσεως. Βάσκανος ψυχολογικὴ πίεσις ἐδάκρυε τὰ στήθη μας καὶ κατεσίγαζε τῶν καρδιῶν μας τοὺς παλμούς. Ἡ δύναμις αὐτῇ, ἡ μᾶλλον ἡ ἀδυναμία οὐδ' ἀδιαφορία οὐδ' ἀναλγησία ἐπιτρέπεται νὰ κληθῇ. Ἦν μᾶλλον ἀπιστία τις ψυχικὴ τοῦ ἐφήβου ἔθνους ὀργῶντος καὶ αἰσθανομένου ἀλλὰ δεσμίῳ πρὸ τοῦ ἀπηγορευμένου καρποῦ τῶν πόθων του.

Ἀντήχουν καὶ τότε βαρεῖς τῶν τηλεβόλων οἱ δοῦποι, τὰ ἑωθινὰ σαλπίσματα ἐξήγειρον τοὺς ἀστούς, πολλοὶ δὲ μετέβαινον εἰς τῆς Μητροπόλεως τὸν ναὸν ἵνα ἐπανιδώσιν ὅπως καὶ περίσιν τοὺς βασιλεῖς, τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀρχῶν τὰς στολὰς καὶ τὰ παράσημα καὶ τοῦ στρατοῦ τὴν φαλακρὰν παράταξιν. Ἡ προνομιούχος ὁδὸς τοῦ Ἑρμοῦ ἐκοσμεῖτο ἐπιμελῶς ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας διὰ κατεσχισμένων καὶ ὑπόπτου χρωματισμοῦ σημαίων τῆς Ἰαπωνίας καὶ τοῦ βασιλείου τῶν δύο Σικελιῶν, ἐμυρτοστολίζοντο τὰ γυμνὰ καὶ μοναδικὰ δωμάτια τῶν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει ἡμεροβίων συλλόγων καὶ ἐγίνετο ἡ ἀνάβασις τῶν μυρίων λογιστῶν ἐπὶ τὸ βῆμα πρὸς διάπραξιν ἐγκλημάτων κατὰ τῆς ῥητορικῆς καὶ τῆς ποιήσεως, μὴ προβλεπομένων δυστυχῶς ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου. Τὴν ἐσπέραν πενιχρὰ κατανάλωσις φωταερίου ἀπέσπα τῶν διαβατῶν τὴν προσοχὴν, ἀλλ' οὐδὲν ἐξ ὧν τούτων ἐν ταῖς ψυχαῖς ἐνετυποῦτο συναίσθημα, οὐδεμίαν μεταμέλειαν ὅτι ἀδόξως ἐμακρύνθημεν κατὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς ΚΕ' Μαρτίου τοῦ 1821.

Ἄλλως τε μικρὸν κατὰ μικρὸν ἐξέλιπον οἱ ἡμίθεοι τοῦ μεγάλου ἀγῶνος. Δὲν ἐλάμπρυνον πλέον τὰς παρατάξεις ὁ Κανάρης, ὁ Γρίβας, ὁ Τζαβέλλας, ὁ Κολοκοτρώνης, ὁ Χατζηπέτρος· ἂν δέ που ἔσυρον τὰ βήματά των ἄλλοι συναθληταὶ των, παρεωρωντο οὗτοι λησμονημένοι...

Ἄλλ' ἐφέτος ἀγνωστος, μυστικὴ δύναμις ἐκίνησε τοὺς πάντας ἐπὶ τὸ εὐσεβὲς ἔργον. Ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν ἐλευθερον καὶ δοῦλον ἠγρόνθη ἐπὶ τῇ ἐπισήμῳ ἐπετείᾳ τῆς ἀνυψώσεως τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας. Τὸ μὲν ἐπανηγύρισεν ἐπιδεικτικῶς καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀπεριγράπτου, τὸ δὲ μυστικῶς ἠυλόγησε τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ὁ Θεὸς τῆς ἐλευθερίας εὐηγγελίσθη αὐτῷ ὡς ἐν ἀλύτῳ ἀρραβῶνι τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν μυθίων του πόθων.

Αἱ Ἀθῆναι, τὸ ἥδη νοητὸν τοῦ Ἑλληνισμοῦ κέντρον, ἀπὸ ἡμερῶν συνεταρράσσοντο παρασκευάζουσαι τὴν πανήγυριν. Ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον ἡ θεὰ τὰς πόλεως ἦν γραφικωτάτη. Λεωφόροι καὶ ἀγυιαί καὶ ῥύμμι ἐπεδείκνυν ἀμιλλώμεναι πρὸς ἀλλήλας κόσμους σημαίων κυανολεύκων καὶ μύρτων, εἰκόνων καὶ τροπαίων καὶ ἐπιγραφῶν. Ὑπερεῖχον αἱ ὁδοὶ Ἑρμοῦ, Αἰόλου καὶ Σταδίου, ὥσει δὲ ἄλυσσος ἑορτίος ἐκ σημαίων ἐτύλισσε τὸ ὑπ' αὐτῶν περικλειόμενον ἀπέραντον τρίγωνον. Τὰ ὑπουργεῖα καὶ τὰ λοιπὰ δημόσια καταστήματα, τὰ μεγαλοπρεπῆ μέγαλα καὶ οἱ ἀπείρτοι οἰκίσκοι, τὰ ξενοδοχεῖα, τὰ καφενεῖα, αἱ ἀγοραί καὶ τὰ ἐργαστήρια ἅπαντα φιλοκάλως ἀπὸ τῆς παραμονῆς εἶχον διακοσμηθῇ. Οὐδ' αἱ ἀπώταται συνοικίαι καθυστέρουν, οὐδὲ τὰ μᾶλλον ἀποκεντρα παραπήγματα. Ζωηρὰ κίνησις ἐβασίλευε πανταχοῦ. Ἡ πόλις ἦν ἀνάστατος· οἱ μὲν ἐθεῶντο, οἱ δὲ παρεσκεύαζον. Αἱ σημαῖαι καταπληκτικῶς εἶχον ὑπερτιμηθῇ, καίτοι φορτίον ὅλον ἐκομίσθη ἐξ Ἑρμοπόλεως. Εὐτυχεῖς οἱ εὐρίσκοντες πρὸς ἀγορὰν καὶ εὐτυχέστεροι οἱ ἔχοντες πρὸς πώλησιν.

Τὸ Πανεπιστήμιον ἦν σημαιοστόλιστον, οἱ δὲ φοιτηταὶ μετὰ τὰ κομψὰ των ἐθνόσημα ἐπὶ τοῦ στήθους ἐκήρυξαν πρῶτοι τὴν ἐναρξιν τῆς ἑορτῆς συνελθόντες ἐν τοῖς δαφνοκοσμήτοις προπυλαίοις καὶ στεφανώσαντες περὶ τὴν δειλὴν τοὺς ἀνδριάντας τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου, τοῦ Ῥήγα, τοῦ Κοραΐ, καὶ τὸ κεντάφιον τῶν ἐν Δραγατσάνῳ πεσόντων· ἠγόρευσε εἰς ἐθνικὸν ὕμνον καὶ ἐμβατήρια πατριωτικὰ ὑπερεπλήθυνε τὸν ὑποκάρδιον των παρισταμένων ἐνθουσιασμόν. Ἀπὸ συγκινήσεως εἰς συγκινήσιν! ἑορτὴ ἐν τῇ «Ἐταιρίᾳ τῶν

φίλων τοῦ λαοῦ» ἀγορεύοντος τοῦ κ. Μεσολωρᾶ, καὶ ψήφισμα, νὰ κατατεθῇ στέφανος δάφνης ἐπὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου· τοῦθ' ὅπερ παραχρῆμα ἐξετελέσθη· ἑορτὴ ὑπὸ τοῦ Διδ. συλλόγου ἐν τῷ Βαρθολαίῳ ὅπου ἀπειράριθμον συνεῖχεν ἀκροατήριον ἡ εὐγλωττος ῥητορεία τοῦ κ. Κρέμου· εἶτα ἕξοδος τοῦ πλήθους ἐπὶ κεφαλῆς ἔχοντος τὴν μουσικὴν. Ἑορτὴ πρωτοφανὴς ἐν τῷ Θεάτρῳ. Πλατεῖα, θεωρεῖα, ὑπερῶν, πλήρη. Οἱ πρωταγωνιστὰς τοῦ Ἰταλικοῦ θεάτρου ψάλλουσι τὸν ὕμνον τῆς ἐλευθερίας τὸν ὑπὸ τοῦ Σολωμοῦ ποιηθέντα καὶ τονισθέντα ὑπὸ τοῦ Μαντζάρου, τὰ δὲ πλήθη ἀκροῶνται αὐτοῦ ὄρθια εἰς ἐνδειξιν σεβασμοῦ. Ποιήματα πατριωτικὰ τοῦ Βαλαωρίτου, τοῦ Παπαρρηγοπούλου, τοῦ Παράσχου, καὶ ἐν δημοτικόν, πλήρη ποιήσεως καὶ καρδίας διεγείρουσιν ἄμετρον ἐνθουσιασμόν. Τέλος ἐπιτυχῆς πλαστικὴ εἰκὼν, καθ' ἣν παρεστάθησαν ὁ Γερμανὸς ἐγείρων τὸ λάβαρον καὶ πρὸ αὐτοῦ ὀμνύοντες οἱ πρωταγωνιστὰς τῆς 25 Μαρτίου.

Καὶ ὅλα ταῦτα τὴν παραμονὴν ἔτι.

Ὡραία, αἰγλήσασα, εὐελπὶς ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα τῆς ἑορτῆς. Μετὰ εὐοίωνους ὀνειρούς ἐξηγήθησαν εὐθυμοὶ οἱ πολῖται, πρὸ τῶν πυροβολητῶν ἴσως καὶ τῶν σαλπικτῶν, οἵτινες ἐτάχθησαν νὰ χειρετίσωσι διὰ πυροβολισμῶν καὶ ἑωθινῶν τὴν ἀνατολὴν τῆς 25ης Μαρτίου. Οἱ πάντες ἀναλογιζόμενοι τὸν διάκοσμον τῆς πόλεως κατελαμβάνοντο ὑπὸ τῆς ἀνυπομονῆς τῆς ἀναμονῆς. Προέκειντο παρὰ τὸ κύπελλον τοῦ ἀχνίζοντος καφῆ αἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ τῆς ἡμέρας πλήρη περιγραφῶν καὶ προγραμμάτων, ἀρθρῶν ἐνθουσιαστικῶν, εἰκόνων καὶ διηγήσεων ἀναγομένων εἰς τὴν ἑορτήν. Τὰ πάντα ἀνεγνώσθησαν ταχέως, πλὴν ἐννοεῖται, τῶν περὶ Μαχδῆ καὶ Τογκίνου ἀγγελιομένων.

Τὰ διάφορα σώματα τοῦ στρατοῦ παρετάχθησαν ἀπὸ τῶν ἀνακτόρων μέχρι τῆς Μητροπόλεως ἅπασαι δ' αἱ περὶ αὐτὴν ὁδοί, οἱ ἐξῶται, τὰ παράθυρα κατελήφθησαν ὑπὸ τοῦ πλήθους. Εἰς τὸν ναὸν ἤρξαντο συρρέοντες οἱ ὑπουργοὶ αἱ διάφοροι ἀρχαί, οἱ πρεσβευταί, οἱ βουλευταὶ ἐν σώματι ἡγουμένου τοῦ προεδρείου, οἱ φοιτηταί. Ἀπόσπασμα ἱππέων προχωρεῖ καὶ ἀνοίγει δρόμον. Ἐρχονται αἱ ἀνακτορικαὶ τέθριπποι ἐν αἷς ποχεῖται ὁ βασιλεὺς, ἡ βασιλίσσα, ὁ διάδοχος, οἱ βασιλόπαιδες, μετὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτῶν. Ἡ ἐπίσημος δοξολογία ἐτελέσθη. Αἱ ἀρχαί, ὁ στρατὸς ἀνεχώρουν, ἀλλ' ἡ πλήμμυρα τῶν ὁδῶν ἐξηκολούθει, τὰ δὲ κύματα τοῦ πλήθους τότε μόνον ἐσταμάτων ὅτε προ-

έκειτο νὰ ἐξετασθῇ ἐπιμελέστερον τοῦ δεῖ-
να ἢ δεῖνα ἐξώστου ἢ παραθύρου ὁ ζωντανός διάκοσμος. Σημαῖαι πολύπτυχοι κυ-
ανόλευκοι, ὀλίγισται ξένοι, τρόπαια καὶ
δάφνης στέφανοι καὶ μυρσίνης στύλοι φαί-
νονται πανταχοῦ. Αἱ ἄμαξαι καὶ αὐταὶ
σημαιοφόροι μεταφέρουσι τοὺς ἐορταστάς.
Οἱ μὲν εἶνε διὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς ὑπὸ τὴν
προστασίαν τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου
ἐκθέσεως τῶν μνημείων τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος.
Ἐκεῖ ὁ πρόεδρος κ. Παπαρηγόπουλος προσ-
φωνεῖ τῷ βασιλεῖ κηρύττων τὴν ἑναρξιν,
ἀπαντᾷ δὲ οὗτος συγχαίρων, καὶ μνημο-
νεύων τῶν ἐργατῶν τῆς ἐλληνικῆς πα-
λιγγενεσίας. Ἄλλοι μεταβαίνουν εἰς τὴν
γειτόνα καλὴν πόλιν τοῦ Πειραιῶς ἥτις
ἐπίσης πλουσίως ἄγει τὴν ἐορτὴν σηματο-
στόλιστος κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.
Καὶ ἐκεῖ ἄλλη ἐκθεσις, ἡ τοῦ περιδόξου
ναυμάχου Ἀρεως, ὃν μετὰ σεβασμοῦ ἐπι-
σκέπτονται καὶ στεφανοῦσι τὰ πλήθη. Καὶ
ἐκεῖ πανηγύρεις καὶ λόγοι ἐνθουσιαστικοὶ
προεξάρχοντος τοῦ κ. Ἀφεντούλη.

Τὴν νύκτα γενικὴ φωταγώγησις. Πύ-
ραυλοι ἐκπυροσφοροῦντες, φῶτα βεγγαλι-
κά, ἐνετικῶν φανῶν ἀμέτρητος πληθὺς, τὰ
ἀρχαῖα κανδύλια τὰ περιέχοντα χρωμα-
τιστὰ ἔλαια, τὰ κηρία ἐν παρατάξει μὲ
τὰς ἡρέμους φλόγας τῶν, τοῦ φωταερίου
αἰλαμπρὰ καὶ ἀναπαλλόμεναι φλόγες, ὅλη
ἡ πόλις, ἦν πέλασος φωτὸς καὶ μαγείας.
Τὰ μέγαρά, αἱ οἰκίαι, οἱ ναοί, τὰ κωδο-
νοστάσια, τὰ πάντα ἀπηύγαζον φαντα-
στικὴν τινα ἀπερίγραπτον λάμψιν, καὶ ἡ
σελήνη συνορτάζουσα συνέπλεκε τὰς ἀ-
κτίνάς της μὲ τὸν σελαγισμόν τῆς πόλε-
ως. Ἐθαμβοῦντο οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἀδύνα-
τος ἀπέβαινε ἡ ἐκ προσφόρου μέρους θεὰ
τοῦ Πειραιῶς, ὅπου τὰ πλοῖα εἶχον μετα-
βληθῇ εἰς μεγάλα πολύφωτα, καὶ ἡ πό-
λις νομίζει ἐκαστοὺς ἐκ τοῦ ἡλεκτρικοῦ αὐ-
τῶν φωτός.

Οἱ φοιτηταὶ διενήργησαν λαμπραὶ φε-
ρίαν· προηγεῖτο ἡ μουσικὴ, ἔψαλλον δ' ἄ-
παντες ἐν χορῷ ᾄσματα ἐθνικά. Περί τὸ
μέγα τρίγωνον τῶν ὁδῶν Σταδίου, Ἐρμοῦ
καὶ Αἰόλου συνωστίζοντο τὰ πλήθη, ἡ
δὲ κίνησις ἦν πρωτοφανὴς καὶ ἀκατάπαυ-
στος μέχρι βαθείας νυκτός.

*

Ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τηλεγραφικῶς ἡγ-
γέθη παρομοία τῆς ἐορτῆς ἡ ἐπιτυχία.
Ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον πᾶσα συνεταράχθη ἡ
Ἑλλάς.

Τὸ Μεσολόγγιον ἐστεφάνωσε τοὺς ἱεροὺς
τάφους τοῦ Βύρωνος, τοῦ Βότσαρη καὶ
τῶν ἄλλων. Τὴν ἐορτάσιμον φέρον περι-
βολὴν ἀναμένει ἔκτοτε, ἐπὶ ὀκταήμερον,
ἵνα ἐορτάσῃ καὶ σήμερον τὴν ἐπέτειον τῆς
ἀθανάτου ἐξόδου. Ἐν Σπάρτῃ μετὰ τὴν
δοξολογίαν ἐτελέσθησαν ἀγῶνες πάλης καὶ
δίσκου, οἱ δὲ νικηταὶ ἐτιμήθησαν διὰ στε-
φάνου ζηλευτοῦ ἐκ τῶν παρὰ τὸν Εὐρώ-
ταν δαφνῶνων. Ἐν Πάτραις μία σημαῖα
ἀγωνιστοῦ ὑπὸ σφαιρῶν διάτρητος, ἦν τὸ
κέντρον τῆς ἐορτῆς. Οἱ σύλλογοι ἄπαντες
συμμετέσχον. Ἡ πόλις αὕτη εὐτυχεστέρα
τῶν ἄλλων διαφυλάττει φιλοστόργως ἐν
τοῖς κόλποις της τὰ τίμια γηρατεῖα πολ-

λῶν ἱεραγωνιστῶν. Τὴν νύκτα καὶ ἐκεῖ ἡ
φωταγία ἐκτακτος. Ἐκ Χαλκίδος, Πύρ-
γου, Ζακύνθου, Κεφαλληνίας καὶ Κερκύ-
ρας, ἐκ Σύρου καὶ τῶν Κυκλάδων, ἐκ τῶν
ἡπειροθεσσαλικῶν ἐπαρχιῶν, πανταχόθεν
ὁ αὐτὸς ἡγγέθη ἐνθουσιασμός πρὸς ἐορ-
τάσιν τῆς ἐπισήμου ἡμέρας. Ἀλλὰ συγκι-
νητικώτερον ἦν τὸ ἐκ Καλαβρύτων ἄγ-
γελμα, ἡ ἐν αὐτῇ τῇ Ἀγίᾳ Λαύρᾳ ἐπιτε-
λεσθεῖσα πανήγυρις!

*

Τὴν ἐπαύριον δυσφοροῦντες οἱ πάντες
ἐπανήλθον ἐπὶ τὰ ἔργα αὐτῶν. Ἐξήσαν
μῖαν ἡμέραν ἐν ἀτμοσφαίρᾳ αἰσθημάτων
καὶ ἀναμνήσεων καὶ μετ' ἄλγους ἀπεσπῶν-
το ἐκ τούτων καὶ μετὰ ἀηδίας ἐπ' ἀνελάμ-
βανον τὸν πῆχυν τοῦ ὁ εἰς, τὴν γραφίδα
τοῦ ὁ ἄλλος καὶ τὰς μετοχὰς τοῦ πλησίον
τοῦ ὁ τρίτος. Ἐκ τῆς βιτρίνας καταστή-
ματός τινος, ἀπεσπασθῆσαν τὰ λεπτεπί-
λεπτα πτηνὰ, δι' ὧν ἐπιχαίρων εἶχε χα-
ραχθῇ τὸ ὄνομα ΕΛΛΑΣ καὶ ἐποποθετήθη-
σαν ἐντὸς κιβωτίων, ἵνα χρησιμεύσωσι
πλέον ὡς κοσμήματα πύλων τοῦ τελευ-
ταίου συρμοῦ. Καὶ ἐκ τοῦ ἐξώστου ἐτέρου
καταστήματος τὸ ἀπεικόνισμα τῆς Ἑλ-
λάδος θραυούσης τὰς ἀλύσεις της ἀπεξε-
δύθη τοῦ κυανολέου κανδύλου του, ἵνα
χρησιμεύσῃ ὡς καὶ πρότερον, εἰς *modelo*,
ἐφ' οὗ νὰ διαγράφονται αἱ πτυχαὶ τῶν ἐ-
αρινῶν *tuniques*...

*

Τίνος ἔνεκεν ἡ περιδόξος τοῦ Μαρτίου
ἐορτὴ ἐπανηγυρίσθη ἐφέτος ἐν τοσαύτῃ
πρὸς τὰς προγεγεννημένας ἀντιθέσει; Δι-
ατὶ πρῶτον ἡδὴ ὑπολογίσθη ἐπαξίως τῶν
πατέρων μας ἡ μνήμη; Ἀγνωστος μυ-
στικὴ ἡ κινήσασα δύναμις, ἀλλ' ἦτο και-
ρὸς πλέον τὸ ἔθνος ν' ἀρυσθῇ διδάγματα
ἐκ τοῦ παρελθόντος, ἵνα θαρραλέως ὁδεύσῃ
πρὸς τὸ μέλλον.

I. M. Δ.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Μόλις σήμερον κατ' ἀνάγκην τὰ ἐβδο-
μαδιαῖα φύλλα δύνανται νὰ ἐξενέγκωσι
τὰς κρίσεις των ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν 25 Μαρ-
τίου διαδραματισθέντων. Ἄλλως τε σήμε-
ρον εἶναι καὶ τὸ φυσικὸν ὄριον τῆς ἐορ-
τῆς, ληγουμένης τῆς ἐκθέσεως τῶν μνημείων
τοῦ ἀγῶνος καὶ σθεννυμένου οὕτω τοῦ μό-
νου ἐναπομείναντος καὶ κυριωτέρου κρα-
τῆρος τοῦ ἐνθουσιασμοῦ.

Ἡ ἐκτακτος παράστασις τοῦ Σαββάτου
γενικῶς ἐθεωρήθη ὅχι καὶ τόσο ἐκτα-
κτος· δὲν δυνάμεθα ὅμως ν' ἀρνηθῶμεν
ὅτι τὸ ἀλληγορικὸν ποίημα τοῦ Βαλαωρί-
του «ὁ βράχος καὶ τὸ κύμα» καταλλήλο-
τατον ὃν καὶ καλῶς ἀπαγγελλέν συνεκί-
νησε τοὺς παρευρεθέντας· ἡ ἀρχὴ μάλιστα
τοῦ ποιήματος «Μέργισσε, βράχε, νὰ δια-
βῶ» καθιερώθη ὡς φράσις. Αἱ «δύο λει-
τουργίαι» τοῦ κ. Ἀλ. Παράσχου κακῶς ἀ-
πηγγέθησαν· ἄλλως τε, καίπερ περιέχον
ὥραιās στροφὰς τὸ ποίημα, εἶναι μακρο-
σκελὲς καὶ ὁ ἐν αὐτῷ προδότης λίαν ἀκα-
τάλληλος ἥρως διὰ τὴν 25 Μαρτίου.

Ὁ ὁμογενὴς βαρύφωνος καλῶς ἐξετέ-
λεσε τὸ ἐμβατήριον, ἔργον τοῦ εἰς ἄγνω-
στον τάφον λησμονηθέντος μουσικοδιδα-
σκάου Παριζίνη, τοῦ τοσοῦτον ἐργασθέν-
τος διὰ τὴν ἀνάπτυξιν ἢ μᾶλλον διὰ τὴν
εἰσαγωγὴν παρὰ τῷ λαῷ τοῦ μουσικοῦ
αἰσθηματος· ἡ ποίησις ὅμως ἀνήκει τῷ
Παπαρηγόπουλῳ, εἶναι μάλιστα ἐκ τῶν
πρώτων τοῦ ἔργου, καὶ οὐχὶ τῷ κ. Γεωργ.
Παράσχῳ, ὡς ἐγράφη ἐν τῷ προγράμματι.
Ἀλλὰ τὰ κλέφτικα ᾄσματα... τὰ κι-
νοῦντα τὸν θαυμασμόν τῶν μελετώντων
τὴν δημώδη μουσικὴν τῶν λαῶν, τὰ ἐπὶ
ἀνεξερευνητοῦ εἰσέτι κλίματος περιπαθῇ
καὶ ἀμυμῆτου εὐστροφίας ᾄσματα, τὰ οὐ-
δὲν κοινὸν μετὰ τῶν εὐρωπαϊκῶν *minore*
οὔτε μετὰ τῶν τουρκικῶν *marédon* ἔχον-
τα, ὁ ἐθνικὸς οὗτος θησαυρὸς, ὁποῖαν
στρέβλωσιν, ὁποῖον οἰκτρὸν ἀκρωτηρια-
σμόν ὑπέστησαν ὑπὸ τε τῶν μουσουργῶν
καὶ τῶν ἐκτελεστῶν!... Ἡθέλομεν πα-
ρακαλέσει τοὺς ἐπτανήσιους μουσικοὺς νὰ
ἀσχοληθῶσιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὄντως
ἁγιοθαυμαστοῦ διὰ τὴν ἀπαράμιλλον ἀρ-
μονίαν της «ἐπτανήσιακῆς μουσικῆς» καὶ
ν' ἀφήσωσι τὰ κλέφτικα, διότι ἂν εἶναι
ἀηδὲς τὸ «ἀμὰν ἀμὰν ἀμὰν», — ὅπερ εἰς
οὐδὲν κλέφτικον ᾄσμα ἀπαντᾷ — εἶναι ἔτι
ἀηδεστέρα, ἡδομένη μάλιστα καὶ εἰς ἡλ-
λωμένην κλίμακα, ἡ σχολαστικὴ ἐπιδι-
όρθωσις «ἄ! μὰνα, μὰνα, μὰνα».

Ἡ ὁπτασία (!) ἦτο ἀρκετὰ ἐπιτυχής,
ἀλλ' ἡ σημαῖα ἦν ἐκράτει ὁ Γερμανὸς δὲν
ἦτο ἡ τῆς Λαύρας.

*

Δὲν θὰ παρακολουθήσωμεν τὰς περὶ
τῆς ἐκθέσεως συζητήσεις· τοιαύτη ἰδέα
ἦτο ἐπιδεκτικὴ συζητήσεως καὶ ἀντιπρά-
ξεως πρὶν ὅπως δῆποτε ἐκτελεσθῇ μετὰ
ταῦτα, πᾶς τις ὥφειλε νὰ τὴν σεβασθῇ,
μὲ ὅλας τὰς ἐλλείψεις της καὶ ἀνεξαρτή-
τως τῶν προσώπων ἅτινα τὴν προέτειναν,
τὴν ἐξετέλεσαν, ἢ τυχὸν τὴν ἐξεμεταλλεύ-
θησαν· τοιοῦτο καὶ τὸ κοινὸν φρόνημα·
ἀπόδειξις ὁ ἐκτακτος πανηγυρισμὸς τῆς
ἡμέρας ὀφειλόμενος εἰς μόνην τὴν ἐκθεσιν.

*

Πολυπληθεῖς ἦσαν οἱ κατατεθέντες σέ-
φανοι· οἱ φοιτηταὶ εἰς τὸν Ῥήγα, εἰς
τὸν Κοραῖ, εἰς τὸν Πατριάρχην, εἰς τὸ
μνημα τῶν ἱερολοχιτῶν ἡ «Ἐταιρία τῶν
φίλων τοῦ λαοῦ» εἰς τὸν ἐν τῇ Μητροπό-
λει τάφον τοῦ Πατριάρχου· ἡ ὑδραϊκὴ
συνοικία Πειραιῶς εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἀν-
δρέα Μισούλη, τοῦ Ἀναστ. Ρομπότση,
καὶ εἰς τὸν ἱστορικὸν Ἀρηρ. Ἡ «Ἀέσχη
τῶν Μικρασιατικῶν Σπουδαστῶν» εἰς τὸν
τάφον τοῦ Κοραῖ, γέρον ἀγωνιστῆς εἰς τὸν
τάφον τοῦ Καραϊσκάκη, καὶ πλείστοι ἄλλοι.
... Ἀκατανόητος ἐφάνη ἡμῖν ἡ ὑπὸ τοῦ
Δήμου Πειραιῶν στέψις τοῦ Θεμιστοκλέους
«τοῦ ἥρωος τῆς Σαλαμῖνος καὶ οἰκιστοῦ
τοῦ Πειραιῶς». Προτεινόμεν ὅπως ὁ δη-
μος Ἀθηναίων κατὰ τὴν νέαν 25 Μαρτίου
καταθέσῃ κατὰ μίμησιν στέφανον τῷ Κέ-
κροπι!

*

Εἰς κορύφωσιν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἐν Πει-
ραιεῖ πολὺ συνετέλεσε, καθὰ ἐπιστέλλουσιν

ἡμῖν ὁ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καλλιφώ-
νου πρωτοφάλτου τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος
κ. Ἰωάν. Κορωναίου χορὸς ἐκ τριάνοντα
παίδων ἀπαρτιζόμενος, ὅστις λαμπραὶ φρο-
ρῶν περιήρχετο τὴν πόλιν ψάλλον διάφο-
ρα ἔθνικα ᾠσματα τονισθέντα ὑπ' αὐτοῦ
εἰς ἡχοῦν δεύτερον καὶ πλάγιον τοῦ τετάρ-
του. Ἀλλὰ γραφικώτατον ἦτο ἰδίως ὅτε
ὁ χορὸς ἔστη ἀπέναντι τοῦ ἡρώικωτά-
του πάρωνος ὁ Ἄρης (κρατῶν ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτοῦ μύρτα μετὰ δαφνῶν καὶ πο-
λύτιμον κυανὴν σημαίαν) καὶ ἔψαλε τὴν
στροφὴν «Φωνὴ τοῦ Ἀρεως μ' ἐνθουσιάζει»
τετράκις, πρὸς ὃν ἀπαντες οἱ ἐν τῷ
πλοίῳ πάραυτα ἀνταπέδωκαν τὸν χαιρε-
τισμὸν φωταγωγήσαντες αὐτὸ λαμπρῶς.

✱

Μέσω τῆς γενικῆς χαρᾶς, μεγάλην αἰ-
σθησιν προὔξεν ἡ ἐν Ἀθήναις ἡ θέα τῶν
μαύρων σημαιῶν, ὄντως ἡ Ἡπειρος, ἡ
Μακεδονία καὶ ἡ Κρήτη δὲν ἠδύναντο εἰμὴ
διὰ μαύρης σημαίας ὡς ἀντιπροσωπευθῶσι
κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ ἰδίως ἡ
Κρήτη, ἀφοῦ οὐδεὶς λαὸς ἀριθμεῖ τόσας ἐ-
παναστάσεις ὅσας οἱ Κρητῆς, οἵτινες ἀπὸ
τοῦ 1025 — ὅτε ἐπανέστησαν τὸ πρῶτον
κατὰ τῶν Ἑνετῶν — ἐπὶ ὅλους αἰῶνας ἀ-
γωνίζονται ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν.

✱

Λίαν ἀξιόπαινος προσπάθεια καταβάλ-
λεται, ὡς ἡκούσαμεν, ὅπως συνταχθῇ ἀ-
κριβὴς κατάλογος τῶν καθ' ἅπασαν τὴν
Ἑλλάδα — ἐλευθέρων καὶ δούλων — ἐπι-
ζώντων ἀγωνιστῶν. ἀγωνιστῶν ὅμως
πράγματι καὶ οὐχὶ ἀγωνισμάτων τοῦ χρό-
νου ὡς ὠνομάσθησαν ὑπὸ τοῦ Φιλοστρά-
του οἱ στύλοι τοῦ Ὀλυμπίου Διός. Ἐν
Ἀθήναις ἐκτὸς τῶν γνωστῶν ὑπάρχουσι
καὶ πολλοὶ ἄλλοι, περὶ ὧν δυνάμεθα νὰ
δώσωμεν πληροφορίας, π.χ. περὶ τινος ἀ-
ποστράτου ἀνθυπασις τοῦ μὴ παραιτήσαν-
τος φονικὸν ὄπλον καθ' ὅλην τὴν διάρ-
κειαν τοῦ ἀγῶνος, περὶ κληρικοῦ τινος,
περὶ μουσικοῦ προασπίσαντος διὰ τοῦ
σώματός του στρατηγὸν τινα, περὶ ἐτέ-
ρων τριῶν κατοικούντων ἐν Πατησίοις ἐν
Κολοκυθοῦ καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ ὁδῷ, περὶ Λε-
σβίου τινὸς πυρπολητοῦ καὶ ἄλλων καὶ
ἄλλων...

Εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον ἡμῶν προκει-
μένου περὶ τοῦ ἡρώϊκου φιλέλληνος ση-
μαιοφόρου Πασχάλη Γκαμπίνη γίνεται λό-
γος καὶ περὶ τοῦ νεαροῦ ἀρχηγοῦ τῶν
Κρητῶν Δημητρίου Καλλέργη. Ὁ πλήρης
περιπετειῶν οὗτος ἀνὴρ δεκαεπταετῆς ἔ-
λαβε μέρος ὡς ἀρχηγὸς τῶν Κρητῶν κατὰ
τὴν ἀτυχῆ μάχην τῆς 24 Ἀπριλίου 1827
ἐν τῇ θέσει «Ἀνάλατος» τῶν Ἀθηνῶν,
ὅπου καὶ ἡχμαλωτίσθη ἕνεκα τοῦ παρα-
στήματός του, τῶν χρημάτων, ἅτινα μεθ'
ἐαυτοῦ ἔφερε καὶ τῆς λαμπρᾶς ἐνδυμασίας
του, δὲν ἐφρονεύθη ὑπὸ τῶν αἰχμαλωτισάν-
των αὐτὸν Ἀλβανῶν ἐπ' ἐλπίδι λύτρωσιν.
Ἀχθεῖς μετὰ τῶν ἄλλων εἰς τὸ ἐν Πατη-
σίοις στρατόπεδον τοῦ Πασᾶ, εἶδε πρὸ αὐ-
τοῦ μίαν-μίαν πιπτοῦσας τὰς κεφαλὰς
τῶν συντρόφων του, ὧν αὐθρεῖ ἀφῆρουν

οἱ Τούρκοι τὰ δέρματα καὶ τὰ ἔσθετον ἐντὸς
σάκκων, ὅπως τὰ ἀποστείλωσιν εἰς Κων-
σταντινούπολιν. Τελευταῖος εἶχε ταχθῇ
πρὸς ἀποκεφαλισμόν ὁ Καλλέργης· ἤδη ἔ-
πεσεν ἡ κεφαλὴ τοῦ προαυτοῦ Δράκου· ἤδη
τὸν εἶχον λάβει τῆς κόμης, ὅτε ἤλθεν ἡ
χάρις, προκληθεῖσα ὑπὸ τοῦ αἰχμαλωτί-
σαντος αὐτόν.

Ἐκτοτε ὁ Καλλέργης ἐπίστευσεν εἰς τὸ
κατὰ τοὺς πολέμους πεπωμένον. Τὸ πα-
ραδοξόν εἶναι ὅτι καὶ ἐν Κρήτῃ φρονευνέ-
των ἐξ ἐνέδρας ποτὲ πάντων τῶν συντρό-
φων του, μόνος αὐτὸς ἐπέζησε κατὰ τύ-
χην βραδύναν νὰ ἐγερθῇ ἐκ τῆς θέσεώς του
καὶ σκεπασθεῖς ὑπὸ τοῦ πτώματος τοῦ
πλησίον του καθημένου καὶ αἰφνης ἐπὶ τῷ
θορύβῳ ἐγερθέντος καὶ φρονευνέντος συντρό-
φου του.

Καὶ ἐν τινι φρουρίῳ, ἐνῷ παρετῆρει
διὰ τινος ἐπαλλέως διὰ τῆς βίας ἀντικα-
τεστάθη ὑπὸ περιέργου τινὸς αὐθρεῖ βλη-
θέντος εἰς τὸ μέτωπον ὑπὸ ἐχθρικῆς σφαί-
ρας.

Ἐπὶ πολὺν χρόνον εἰσέτι οἱ Καλλέργη,
ὧν ἡ γνωστὴ ἱστορία ἀπὸ Ἀλεξίου τοῦ Κο-
μνηνοῦ ἄρχεται, θὰ παρέχωσι τροφήν εἰς
τοὺς ποιητάς. . . ἂν μάλιστα οὗτοι παύ-
σωσιν ἀντιγράφοντας ἱστορικῶς ὁ εἰς τὸν ἄλ-
λον καὶ περιπίπτοντες ὡς ἐκ τούτου εἰς
ἀνακριθείας, ἐὰν μελετήσωσι τὰς πηγὰς, θὰ
εὐρωσιν ἀληθῆ ἀνεκμετάλλετον πλούτον
ἐν ταῖς περιπετειαῖς τῆς οἰκογενείας Καλ-
λέργη καὶ τῶν σὺν αὐτῇ κατακτησασῶν τὴν
Κρήτην ἐπὶ Ἀλεξίου Κομνηνοῦ 12 οἰκογε-
νειῶν Βυζαντινῶν πατρικίων, Φωκᾶ (μετὰ
ταῦτα Καλλέργη) Γαβαλά, Σκορδίλη, Ἀρ-
χολέου, Χορτάση, Μουσούρου, Βαρούχα,
Μελισσηνοῦ, Λιθινοῦ, Ἀργυροπούλου (Ἀρ-
γυροστεφανίτου) Βλαστοῦ καὶ Κωφάκη.

Εὐτυχήσαντες νὰ ἔχωμεν εἰς χεῖρας ἡ-
μῶν ἐπίσημα καὶ πολύτιμα οἰκογενειακὰ
ἐγγράφα τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Βαρούχα,
προσεχῶς θέλομεν δημοσιεύσει τῶν μελε-
τῶν ἡμῶν τὰ πορίσματα.

Δ. Γρ. Κ.

Ἐξαίτου μεθὰ συγγνώμην παρὰ τῆς Πρωταπρι-
λίας διότι τὴν ἐλησμονήσαμεν· εἰχομεν σκοπὸν νὰ
δημοσιεύσωμεν πρὸς τοῦτο σελίδα τινὰ ἐκ τῆς ἱστορίας
τῶν Περσῶν τοῦ κ. Γκομπινὸ ἀλλ' ἀνεβάλωμεν τὴν
καταχώρισίν της ἐλλείψει χώρου. Ἡ πρωτα-
πριλίᾳ βεβαίως δένει αἰς ἑλληνικῆς καταγωγῆς, ἄλ-
λως ἔπρεπε νὰ τροποποιηθῇ ἕνεκα κλιματολογικῶν
λόγων οὕτως, ὥστε ἐν Ἑλλάδι τὴν πρωταπριλίᾳ κατ'
ἐξαίρεσιν νὰ λέγουν ἂ λ ἡ θ ε ι α.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Τὸ περιοδικὸν Ἱστορικὴ Ἐπιθεώρησις,
κατέχον διακεκριμένην ἐν τῷ Γαλλικῷ τύ-
πῳ θέσιν ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ τεύχει τοῦ
Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου ἐκτενῆ κατὰ κε-
φάλαιον ἀνάλυσιν τῆς ἐπὶ ὕψησι δια-
τριβῆς τοῦ κ. Ν. Μοσχολάκη «Τὸ ἐν Ἑλ-
λάδι δημόσιον δίκαιον ἐπὶ τουρκοκρατίας»,
μετὰ μεταφράσεως χωρίων τινῶν τοῦ ἐλ-

ληνικοῦ καιμένου. Κατὰ τὴν βιβλιογραφίαν
ταύτην ὁ συγγραφεὺς ἀνεζήτησε τὰ γεγο-
νότα ἐν ταῖς πηγαῖς, κατέταξεν αὐτὰ εὐ-
μεθόδως καὶ ἐξέθηκεν εὐκρινῶς. Συνεπεί-
ρα δὲ τοὺς λόγους καὶ τὰς συνεπείας μετὰ
πνεύματος φιλοσοφικοῦ ἀπηλλαγμένου ἐ-
θνικῆς μεροληψίας. Μετὰ χαρᾶς βλέ-
πομεν ἐκφερομένας οὕτω εὐμενεῖς κρίσεις
τῶν εὐρωπαϊκῶν νομομαθῶν περὶ τῆς ἐν Ἑλ-
λάδι κινήσεως τῶν γραμμάτων.

✱

Ἐν τῇ συγκροτηθείσῃ τὴν 17[29 Φε-
βρουαρίου ε. ε. συνεδριάσει τῆς Ἀκαδη-
μίας τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῶν γραμμάτων
ὁ κ. Βρεῖλ ἀνέγνω ὑπόμνημα περὶ τοῦ ἰ-
διώματος τοῦ ἑλληνικοῦ τονισμοῦ. Κατ'
αὐτόν οἱ τόνοι τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης εἶ-
ναι φύσεως καθαρῶς μουσικῆς δεικνύοντες
τὴν ἐν τῇ λέξει συλλαβὴν εἰς ἣν δέον νὰ
ὑψωθῇ ἡ φωνή, οὐδεμίαν δὲ σημασίαν ἐτυ-
μολογικὴν ἢ λογικὴν ἔχουσιν, ἀλλὰ τού-
ναντίον ἄρδην ἀναιροῦσι τὴν θεωρίαν τῶν
ἰσχυριζομένων ὅτι ἡ συλλαβή, ἐφ' ἧς ὁ
τόνος τίθεται, εἶναι ἡ ἀρχικὴ ρίζα. Πρὸς
τοῦτο ἔλαβε παραδείγματα πολλῶν λέ-
ξεων ἑλληνικῶν, ὧν ἡ πρωτόθετος ρίζα
περισώθη κατὰ τὴν γνώμην του εἰς τὴν
λατινικὴν γλῶσσαν καὶ ἀπέδειξεν ὅτι οἱ
τόνοι ἐτέθησαν ἐν ταῖς λέξεσι ταύταις ἐπὶ
φωνηέντων καθαρῶς εὐφωνικῶν, φωνηέν-
των δηλ. παρεισαχθέντων εἰς τὴν ἑλληνι-
κὴν ρίζαν, ὅπως προσθέσωσιν ἡχοῦν τινα
βοηθητικόν εἰς τὴν προφορὰν τῆς λέξεως,
ἀνυπάρχοντων δὲ ἐν τῇ ἀρχικῇ ρίζῃ ἥτις
περισώθη εἰς τὴν λατινικὴν λέξιν. λ. χ.
ἡ ρίζα τῆς λέξεως *μόλυθος* περισώθη ἐν
τῇ λατινικῇ *plumbum* ὁ τόνος δὲ ἐτέθη
ἐπὶ τοῦ φωνήεντος ο παρεντεθέντος εἰς
τὴν ρίζαν *μλν* χάριν εὐφωνίας, κλπ. κλπ.

✱

Ὁ ἐπὶ Ναπολέοντος Γ' πανίσχυρος
πρωθυπουργὸς Ρουέ, ἀποθανὼν ἐσχάτως
ἀφῆκεν ὀγκώδη τόμον πραγματευόμε-
νον περὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πραγμά-
των τῆς δευτέρας αὐτοκρατορίας.

✱

Οἱ κληρονόμοι τοῦ ἱστορικοῦ τῆς Γαλ-
λίας Ἐρρίκου Μαρτίν ἐπώλησαν τὴν βι-
βλιακὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ συγγράμματος
αὐτοῦ «Ἱστορία τῆς Γαλλίας» ἀντὶ 250,
000 φράγκων.

✱

Τὴν 3)15 Μαρτίου ἀπεβίωσεν ἐν Γότθῃ
ὁ ἐπιφανὴς γεωγράφος τῆς Γερμανίας Ε.
Βέχμ (Behm). Οὗτος ἦτο γνωστότατος
ὡς ἐκδότης τοῦ γεωγραφικοῦ περιοδικοῦ
Mittheilungen, οὗτινος τὴν διεύθυνσιν εἶ-
χεν ἀναλάβει μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Peter-
mann. Ἐξέδωκε πρὸς τούτοις δέκα τό-
μους τῆς γεωγραφικῆς ἐπετηρίδος (geo-
graphisches Jahrbuch) καὶ συνέταξε
τὸ πλεῖστον τῶν στατιστικῶν πληροφο-
ριῶν τοῦ ἡμερολογίου τῆς Γότθας. Ὁ δὲ
πληθυσμὸς τῆς γῆς Bevölkerung der
Erde) συγγράφει ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ Βά-
γνερ θεωρεῖται ὡς ἔργον μεγάλης σπου-
δαιότητος.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Powell μελετωμένη ἐξερευνήσις τῆς νέας Γουϊνέας ἐγκάτελειφθη ὀριστικῶς μὴ ἐξευρεθέντων τῶν ἀναγκαίων χρηματικῶν κεφαλαίων.

Ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου τῆς Γαλλίας θέλει ἐξερευνηθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀμαζονίου ποταμοῦ διαβρεχομένη χώρα τῆς Ἀμερικῆς. Πρὸς τοῦτο οἱ κκ. Ἑρρ. Κουδρώ, Ι. Ρόχε καὶ Κ. Δεμὼντ ἀφίκοντο εἰς Πάρα τῆς Βρασιλίας. Ἐκεῖθεν δὲ θέλουσιν ἀρχίσει τὴν ἀποστολὴν τῶν ἐξετάζοντες τὸν τόπον ὑπὸ ἀνθρωπολογικὴν, γεωγραφικὴν καὶ ἐμπορικὴν ἔποψιν. Κυρίως ὅμως θέλουσι καταγεῖναι εἰς τὴν φυσικὴν ἱστορίαν καὶ ἀνθρωπολογίαν.

Πρὸ μηνὸς ἐπωλήθησαν ἐν Παρίσις δύο εἰκόνες τοῦ ζωγράφου Fragonard ἀντὶ 42,000 φράγκων.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς διακοσμῆσεως τοῦ Δημαρχείου τῶν Παρισίων διορισθεῖσα ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐπιτροπὴ ἀπεπεράτωσε τὸ σχέδιον ἀπασθῶν τῶν παραστάσεων καὶ τῶν κοσμημάτων, αἵτινες μέλλουσι νὰ τοιχογραφηθῶσι ἐπὶ τῶν τοίχων τοῦ κτιρίου, καὶ ἤδη μέλλει νὰ τὰς ὑποβάλῃ ὑπὸ συζήτησιν εἰς τὴν γενικὴν ὁλομέλειαν. Ἐν τῷ σχεδίῳ περιελήφθησαν ὅχι μόνον αἱ αἰθούσαι, οἱ διάδρομοι, αἱ κλίμακες καὶ λοιπὰ ἀνάξια λόγου μέρη τῆς οἰκοδομῆς, ἀλλὰ καὶ προϋπελογίσθη ἐκάστου τούτων ἡ ἀναγκαία δαπάνη. Ἐν ὅλῳ δὲ ὁ προϋπολογισμὸς ἀνέρχεται εἰς 1,550,000 φράγκων περίπου.

Πρόκειται νὰ ἰδρυθῇ ἐν Παρίσις ἐταιρία τῶν Παρισίων τεχνῶν σκοποῦσα τὴν διατήρησιν τῶν μνημείων τῆς Γαλλικῆς πρωτεύουσας, ἀπὸ ἔχουσιν ἀξίαν τινὰ ἱστορικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Παναγιώτου Ἰ. Φέρμπου ΜΥΘΟΙ, ἐν Ἀθῆναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀνδρέου Κορομηλά 1884, 16ον, σελίδες 110.

Δύο καὶ τριάντα Μῦθοι κάλλιστα ἐστιχουργημένοι ἀποτελοῦσι τὴν συλλογὴν, ἣν κατ'αὐτὰς παραδίδει εἰς χεῖρας τῶν νεαρῶν παίδων ὁ περὶ τὴν στιχουργίαν μύθων εἰδικώτατος παρ' ἡμῖν καταστάς κ. Παναγιώτης Ἰ. Φέρμπος. Ἡ ὑπόθεσις τῶν μύθων τούτων εἶναι ἐν πολλοῖς μὲν εἰλημένη ἐκ τῶν τοῦ Αἰσώπου, ἐν τισὶ δὲ καὶ πρωτότυπος, ἡ δὲ στιχουργία βέουσα καὶ καταλληλοτάτη διὰ τὴν ὑπὸ τῶν παίδων κατάληψιν, εἰς οὓς οὐ μόνον ἀνεπαισθήτως καὶ θαυμάσιον παρέχει τὸ ἥθικόν τῶν μύθων ὄφελος, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς τερπνότητος καὶ ἀφελούς ἀφηγήσεως, ἥτις δέον νὰ ἐπικρατῇ ἐν τοῖς τοιοῦτοις παιδαγωγικοῖς ἔργοις, καθιδνύει τὸν μικρὸν ἀναγνώστην καὶ καταλλήλως ὑπεκαίει τὸν πρὸς τὰ γράμματα καὶ τὴν ἀνάγνωσιν ἔρωτα τοῦ παιδός. Οὕτω δὲ κατηρητισμένοι οἱ Μῦθοι τοῦ κ. Π. Ι. Φέρμπου εἶνε ἀναπόφευκτον ἐγκόλιον τοῖς παισὶ καὶ ἀναπόδραστον καταφύγιον τοῖς διευθύνουσι σχολεῖα, παρθεναγωγεῖα καὶ νηπιαγωγεῖα, οἵτινες ἐν αὐτοῖς θέλουσιν εὐρεῖ ἀρμόδια πρὸς ἀσκήσιν τῆς ἀπαγγελίας τῶν παίδων ἑμμετρὰ ἔργα.

Ι. Β.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1.—Κυριακὴ ΣΤ'. τῶν νηστεϊῶν.

Κυριακὴ τῶν Βαθῶν καὶ ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ. Ἐν τῇ Κυριακῇ ταύτῃ γίνεται ἀνάμνησις τῆς πρὸ τοῦ πάθους θριμβευτικῆς εἰσόδου τοῦ Ἰησοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα.

Οἱ παῖδες τῶν Ἑβραίων λαβόντες τὰ βατὰ τῶν φοινίκων ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου κρᾶζοντες Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν δόματι Κυρίου.

Διὰ τοῦτο καὶ νῦν ἐν τῇ ὁρῳ, πρὸ τοῦ «πᾶσα πνοή», ὁ ἱερεὺς δι' ἰδίας εὐχῆς εὐλογεῖ τὰ βᾶτα ἅτινα διανέμονται τῷ λαῷ ψαλλομένων τῶν ἀνῶν.

Ὁσία Μαρία ἡ Αἰγυπτία.— Ἡ ὁραϊότης τῆς Μαρίας ἦν ἐξάκουστος, οἱ τρόποι ὅμως καὶ ὁ βίος αὐτῆς ἦσαν πρότυπον ἀσέβνου καὶ κακοήθους βίου! καὶ ὅμως αἰφνης εἰς εἰλικρινὴ μετάνοιαν ἐμπεσοῦσα, 47 ἔτη ἔζησε μακρὰν τοῦ κόσμου μὴ θέλουσα πλέον νὰ ἴδῃ ἄνθρωπον.

Τύπον δὲ ἡ σωματικὴ αὐτῆς ὁραϊότης κατεβλήθη καὶ κατεπαράνθη, ὥστε οἱ ὁ Ἀββᾶς Ζωσιμᾶς μακρὰν εἶδεν αὐτὴν κατελήφθη ὑπὸ τρόμου ταύτην ὡς «δαμονικὴν» ὑπολαβὼν «ψάσμα». Αἰτίησε τῆς Ὁσίας, ὁ Ζωσιμᾶς ἐξωμολόγησε καὶ ἐκοινώνησεν αὐτὴν τῶν ἀχράντων μυστηρίων. «Αἰσχύνομαι δὲ ἐξομολογουμένη ἔλεγε τῷ Ζωσιμᾶ, εἰπέναι τὴν αἰσχύνην τῶν ἔργων μου... πλὴν ἐπεὶ περ γυμνὸν μου τὸ σῶμα τεθέσται, ἀπογυμνώσω σοι καὶ τὰς πράξεις μου, ἵνα γνῶς πόσης αἰσχύνης καὶ ἐντροπῆς ἡ ψυχὴ μου πεπληρωται. Ἐγὼ τοίνυν καταπλήττομαι πῶς οὐκ ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα καὶ ζῶσαν εἰς ἔδου με κατήγαγε τὴν τσαύτας ψυχὰς παριδεύσαν, ἀλλ' ὡς ἔοικεν ὁ Θεὸς τὴν ἐμὴν ἐξήτει μετάνοιαν». Πλησίον τοῦ νεκροῦ αὐτῆς μετὰ ἐν ἔτος εὐρέθησαν τὰ ἐξῆς πρὸς τὸν Ζωσιμᾶ γράμματα: «Ἀββᾶ Ζωσιμᾶ, θάψον ὧδε τὸ σῶμα τῆς ἀθλίας Μαρίας! ἀπέθανον τὴν αὐτὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐκοινώνησα τῶν ἀχράντων μυστηρίων. + Εὐχου ὑπὲρ ἐμοῦ».

Οἱ ἀρχαῖοι Βυζαντινοὶ ζωγράφοι θέλοντες νὰ διδάξωσιν ὅτι οἱ εἰς τὸν ναὸν εἰσέρχόμενοι πρὸ παντὸς πρέπει νὰ μετανοήσωσιν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις, εἰς τὴν εἰσόδον τοῦ νάρθηκος ἔγραφον τὴν ὁσίαν Μαρίαν δεχομένην τὴν ἁγίαν μετὰληψιν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Ἀββᾶ Ζωσιμᾶ. ἡ παράστασις αὕτη εὐρήται λαμπρὰ ἐν τῷ νάρθηκι τῆς Μονῆς Καισαριανῆς ὃν ἔγραψεν Ἰωάννης ὁ Ὑπατος τῷ 1675, δαπάναις τοῦ εὐγενοῦς καὶ εὐπόρου οἴκου τῶν Ἀθηναίων Βενιζέλων, οὗ γόνος ὁ σεβαστὸς καὶ λόγιος παρ' ἡμῖν Καθηγητὴς Κύριος Θεοδόσιος Βενιζέλος. Γ. Α.

ΙΣΤΟΡΙΑ.—1 Ἀπριλίου 1824. Ἐνταῦς τοῦ ἐν Τριπολιτσᾷ ἐμφυλίου πολέμου. 1825. Ὁ Γιαννάκης ἀδελφὸς τοῦ Ὀδυσσεὺς Ἀνδρουτζίου ἀποκεκλεισμένος ὢν εἰς τὸ Μοναστήριον Βιλιβού, παραδίδεται εἰς χεῖρας τοῦ Γκούρζ.

—Οἱ ἀθάνατοι τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας μετ' ὅλην τὴν ἀξιουμένην ἀθανασίαν τῶν τῶσόν ποτὶ δόκουνται εἰς τὸν θάνατον, ὥστε σπανιώτατα κατορθοῦσι νὰ εἶναι ἐν πλήρει ὁλομείᾳ. Οὕτω μόλις ἀπετελέσθη πλήρης ὁ ἀριθμὸς τῶν τεσσαράκοντα διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Κοππὲ καὶ Λεσσέφιν, νέον βῆγμα ἐπῆλθεν εἰς τὰς τάξεις αὐτῶν διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἱστοριογράφου καὶ φιλοσόφου Mignet. Ἦρξαντο δὲ ἡδὴ αἱ πρὸς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ προπαρασκευαί καὶ

δὴ ὑπέβαλον ἤδη τὴν ὑποψηφιότητά των ὁ ἀρχαῖος τὴν ἐμπνευσιν καὶ διάπυρον λάτριν τῆς ἐλληνικῆς ἀρχαιότητος Leconte de Lile, καὶ ὁ κριτικὸς Em. Montégut. Ἐκτὸς τούτων ὡς υποψήφιος ἐπαρουσιάσθη καὶ ὁ Mistral περιώνυμος ποιητὴς εἰς τὸ προσηγνιστὸν τῆς Γαλλίας ἰδιώμα γράφας ποιητικώτατα ἔργα, ὧν ἐν Mireille ἐπικαλούμενον μετεφράσθη εἰς τὴν γαλλικὴν καὶ ἐξεδόθη πρὸ τινος ἐν πολυτελεστάτῃ ἐκδόσει. Νομίζομεν ὅτι πρῶτην ἤδη φορὰν παρουσιάζεται νὰ καταλάβῃ ἔδραν ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ συγγραφεὺς μὴ γράφας εἰς τὴν κυρίως γαλλικὴν γλῶσσαν.

—Ἐν τῷ «Μεσσηνιακῷ τύπῳ» δημοσιεύεται ἐμβριθὲς διατριβὴ περὶ Κωμῶν διὰ τῆς τοῦ ἐκείσε διακεκριμένου καθηγητοῦ κ. Κωνσταντίνου Ζησίου.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

12.

Ἦμουν μαζὶ σας μὲ ἄλλους
μὰ μὲ παίδευσαν σκληρὰ
ἀν' ἡ ἀφαιρέσει; δυὸ στοιχεῖα
τότε θὰ μ' εὕρῃς εἰς τὰ πλοῖα.

Ι. Π.

13.

Τροφὴν σοῦ δίδω, φίλε μου, καὶ ζῶν καὶ φρονεῖν μενον,
τὰ ἄκρα μου ἀν' αἰψώσωσι, γελᾷ τὸ ἀπομένον.

Κ. Μ.

14.

(δυσκολώτατον).

Δὲν τὸ καταβάλλει ἡ διψα, οὐτ' ἡ ζέστη ἡ πολλή·
εἶναι ζῶν, πλὴν πολλὰκις νὰ τὸ καταρτίζουσιν εἶδα
τέσσερα γυνὴ ποδάρι, ἓνα χράμι, μὴ σανάδα,
δέρματα πολλὰ προδάτων, καὶ γαδάρου κεφαλή...

—Εἰς τὸν πρῶτον λύσαντα πάντα προσφέρονται
τὰ «Παιδικὰ Διηγήματα» τοῦ κ. Ἀριστ. Κουρτίδου.

ΛΥΣΕΙΣ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

8. Ἐπαναστάσις-ἀνάστασις. 9. Πίνδος-Ἰνδός.

10. τὸ στοιχεῖον ρ. 11. στέγη-γῆ.

Πρῶτοι λύται ἀπάντων οἱ κ. Κ.Ι. Πρασ-

σας, Ε. Α. Ραφαηλῆς.
τοῦ 8. Ἡ δασπ. Ζωὴ Καρβελλᾶ, ἡ κ. Ἐλένη Χα-

βάτη καὶ οἱ κ. Ν. Π. Β., Γ. Μ. Σακορράφος, Ι. Κ.

Τζάβας (ἐμμέτρως).

τοῦ 9 καὶ 11 αἱ κυρία Ἰουλίττα Γ. Ρομπότση καὶ

Ἐλένη Χαβάτη, αἱ δασ. Κλειώ Κ. Βαλλῶση, Βα-

σιλ. Παπαγεωργίου, Φωτεινὴ Παπαγεωργίου, Ἀν-

δρ. Καρβελλᾶ, Χαρ. Γκιώκα, Θέλεια Μωραΐτινη,

Ἀρκαδία Κορωναίου, Αὐδότη Μπρέλη, Σταματι-

κὴ Κρυστάλη (Μαρκόπουλον) καὶ οἱ κκ. Γ. Ἀθα-

νασιάδης, Κ. Σοφικίδης, Νικ. Ταμπ., Νικ. Δ. Κοκ-

κίνης, Θ. Ἡ. Οἰκονόμου, Φ. Ἡλ. Οἰκονόμου, Β.

Παπαδόπουλος (Φανάριον) Ἐλευθ. Α. Γούδας, Γ.

Ν. Κουβελάς, Ν. Π. Β., Θεοδ. Α. Σαχτούρης, Α.

Κορωναῖος, Ν. Ι. Αρ., Ἰω. Ν. Βιζαργήγος, Γ. Μ.

Σακρράφος, Δ. Ι. Καλογερόπουλος, Ν. Ψαρρᾶς Φ.

Ἰωαννίδης, Ἀγρσ. Κοντόπουλος, καὶ Ι. Κ. Τζάβας

(ἐμμέτρως).

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κ. Ι. Πρα. Αἰνίγματα εὐχαρίστως ἀλλ' ὅχι γρί-
φους ἐπὶ τοῦ παρόντος.—Χρηστοδ. Τρίκαλα ἀνα-
μένον ἐθνογραφικὰ εὐχαρίστως, ἀλλ' ὅχι πρὸς Θεοῦ
ποιήματα.—Α.Ι. Καν. Πάτρας, ἀπεστάλησαν φύλλα
ἀναμένον ἐιδήσεις σας.—Ἀντωνάκης ν. Σμύρ-
νην τὴν «Φωνὴν» ἐξαντληθεῖσαν σχεδὸν προσεχώ-
—Γ. Ἰωάν. Μυτιληνήν δρᾶ ὄρους συνδρομῆς.—Ἐπ.
Μ. Κεφαλληνία ἀναμένον πολυτίμους ἱστορικὰς
πληροφορίας σας.—Α. Ἐν. Φιλιππούπολιν εὐχα-
ριστῶ θερμῶς, ἀναμένον ἀνέκδοτόν τι.—Κ. Α.
Τρίκαλα ἀγνοοῦμεν.—Μ. Car. Broth. Λονδίνον
εὐχαριστοῦμεν ταχυδρομικῶς Χ. Σαμ. Ἀδριανού-
πολιν. Ὁρασιότητ' ἀλλ' οὐχὶ διὰ τὴν «Ἐβδομάδα»
ἐνεκα τῆς γλώσσης ἀναμένον ἄλλο τι καταλλήλο-
τερον λίαν εὐχαρίστως Γ. Α. Εὐστρ. Χαλκίδα. Ἡ
ἀγγελία σας ἐξετέθη εἰς τὸ γραφεῖον.—Τραπεζ.
Χαλκίδα τὸ 4ον ἀπεστάλη εἰς Χαλκίδα μὰς συγχω-
ρήτε.—Μ. Β. Γαλάζιον ἄλλο ἀνταμοιβὴ συνερ-
γάτου καὶ ἄλλο συνδρομῇ ἀναμένον καταλλήλο-
τερόν τι διὰ τὴν ἔβδομάδα.—Ἐπ. Ἀν. Ἀργιστόλ.
συγγαίῳ διὰ τὰ ἀναγνωσθέντα δυστυχῶς εἶναι ποι-
ήματα.—Σ. δὲ Β. Ζίκουλον ἀναμένω ὑποσχεθέντα.
—Ι. Π. Πρέβεζαν ἐλήφθησαν εὐχαριστῶ βιβλίον
προσεχώ. —Ε. Ι. Π. ἐνταῦθα πολλὴ ἐπιθυμοῦμεν
νὰ σᾶς ἴδωμεν.